

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

EEN SUIKERTANTE OP BEZOEK

Blijspel in drie bedrijven

door

HUGO VAN POECKE

Toneelfonds J.Janssens *Antwerpen

1985

(N° 1567)

OPVOERINGSRECHT:

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstbrochures bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77

1040 Brussel

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes.

c 1985 Toneelfonds J. Janssens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

P E R S O N E N.

FRANS: leeftijd ongeveer 50 jaar, een ietwat opstandige figuur.

ROZIE: leeftijd ongeveer 45 jaar, een rustig personage die de bemiddelende rol vertolkt, bezit over de nodige overredingskracht

MARIAN: leeftijd ongeveer 21 jaar, verleidelijk personage

ERIK: Leeftijd ongeveer 22 jaar.

TANTE EULALIE: Leeftijd ongeveer 75 jaar, is doorlopend stuurs, kwaad gezind, in het derde bedrijf versoepelt echter haar houding.

FONS: leeftijd ongeveer 30 jaar, een heel stuntelig figuur die in het derde bedrijf echter de rol moet vertolken van een heel zelfzeker persoon.

LIESJE: leeftijd ongeveer 20 jaar, een heel lief en zacht meisje

BERNARD DUPONT: leeftijd ongeveer 60 jaar, iemand die van aanpakken weet, is vlug op de tenen getrap, heeft een frans aksent (niet overdrijven.)

DORUS: leeftijd ongeveer 70 jaar, ook Door genaamd, een koppig personage, loopt ietwat gebukt, voor hij antwoordt is er soms een tijdje stilte alsof hij niet hoort wat er gezegd werd, kan Frans niet uitstaan.

DEURWAARDER DE VREEZE: leeftijd ongeveer 60 jaar, een heel gewichtig persoon.

FAKTEUR GERRIT: leeftijd ongeveer 50 jaar, drinkt graag een glaasje, een heel levendig personage maar tevens plichtsbewust.

D E C O R.

Het decor blijft in het eerste en het tweede bedrijf ongewijzigd. In het derde bedrijf echter zijn alle meubels van het toneel verdwenen, wat men ziet is een 2-tal lege bakken bier die als stoel dienst doen, appelsienbakjes op elkander gestapeld vormen de tafel

Achteraan ziet men: - links een grote venster

- rechts de deur voor de slaapkamer.

Aan de rechterkant bevindt zich de deur tot de keuken.

Aan de linkerzijde bevindt zich de voordeur.

Bemeubeling: - lamp Lodewijk XV - stijl, - schilderij Breugel,
- boekenrekje - kastje rococostijl - T.V. op rolmeubeltje.

Tijdsverschil: - tussen 1° en 2° bedrijf: één dag
- tussen 2° en 3° bedrijf: één week
- tussen 3° bedrijf en epiloog: één dag

TER INLEIDING.

Het gehele stuk speelt zich af in de woonkamer van Frans en Rozie. Het probleem van Frans is dat hij schulden heeft waarover zijn vrouw niets weet. Toen Frans werkte kon hij deze schulden afbetalen maar de laatste 3 jaar is Frans werkloos en wordt het alsmaar moeilijker de eindjes aan elkander te knopen, zodat het ook niet lang duurt of Rozie ontdekt het geheim van Frans. Als Frans de vrijer van Marian die notabene controleur is bij de R.V.A. wegjaagt, als Erik dan ook meedeelt dat hij verkering heeft met de dochter van Frans'schuldeiser Dupont dan ziet de zaak er geheel onoplosbaar uit. En of alles nog niet erg genoeg is, komt ook tante Eulalie de zaak nog verergeren. Een verhaal zonder happy-end.....als daar niet was.....???

FRANS: (zit te lezen in de krant): Ongelukken, oorlogen, moorden. Van moorden gesproken, vrouw vermoordt haar man. Moet je dat lezen ! Tegenwoordig zou je bang zijn om te gaan slapen. Die vrouwen zijn toch iets apart hoor, ze schrikken van niks terug. En dan zijn er nog van die geleerden die beweren dat de man de baas is in huis. Ha, een grote sukkel, dat dat is hij en als je niet braaf bent dan begint het spelletje. Dan maken ze plannetjes om je van kant te maken, naargelang hun fantasie natuurlijk.

Want het is namelijk bewezen door een studiebureau dat de vrouw uitermate meer fantasie heeft dan het zogezegde sterke geslacht. Tja hoe ze zoiets kunnen bewijzen zal wel voor iedereen een raadsel blijven. Dat wordt er gewoonlijk niet bij vermeld.

En moorden, dat is nog eens een onderwerp waar men kan over fantaseren. De één pakt resoluut de revolver, een ander het geweer. Dat is dan de categorie die geen rekening houdt met de gevolgen van hun daad. Of ze daarvoor nu jaren moeten zitten of niet, het blijft hen om het even.

Als hun echtgenoot maar verhuisd is naar de hel of hemel, dat is voor hen het voornaamste. Maar de categorie die het gevaarlijkste is, zijn diegenen die het fijner aan boord leggen, geheel in tegenstelling tot die eerste categorie en dat zijn vrouwtjes waarvoor je op je hoede moet zijn. Die laten het minste spoor na, zoals vergif if....U van de trap duwen en dan zeggen ze dat het een ongeluk is. Het gevolg is natuurlijk dat ze vrij gesproken worden. En dan zou je die dametjes de volgende weken eens in het oog moeten houden. Van zo gauw ze vrij gesproken worden gaan ze namelijk op vinkenslag, op zoek naar hun tweede echtgenoot. Maar bij de keuze van hun tweede echtgenoot zijn ze opmerkelijk kieskeuriger. De eerste die was zal ik maar zeggen gekozen uit onervarendheid, een jong meisje is nogal gauw verliefd maar bij de keuze van de tweede man is het een persoon die meer geld bezit dan de vorige, hoe rijker hoe liever.

Tja, die vrouwen weten best wat ze willen. Eens lezen hoe deze vrouw het aan boord gelegd heeft.

(leest verder) Om tien uur 's avonds.....man lag reeds te bed.... vrouw bleef op omdat ze zich niet goed voelde.....had hoofdpijn

(spottend) dat zal wel hoofdpijn zijn van plannetjes te maken.
(leest verder met stijgende spanning) 's Avonds laat zette de vrouw de frietketel aan en bracht het frietvet aan het koken waarmee ze haar man overgoot.

De man in kwestie werd spoedig naar het academisch ziekenhuis overgebracht waar echter geen enkele hulp meer kon baten. (laat de krant zakken) Hoe is het mogelijk !...Ik vraag me af hoe mijn vrouw het zou aan boord leggen. Ik mag er niet aan denken of ik krijg kippevel.

(ter nadrukking schudt hij zich even)

ROZIE: (komt op met een boek in haar handen) Veel nieuws, Frans ?

FRANS: Euh nee....Nee....Niks, geen nieuws.

ROZIE: Geen nieuws ? de krant is er anders dik genoeg voor. (zet zich neer en leest verder in het boek)

FRANS: Och, de krant staat vol met onbenulligheden. Wat lees jij, Rozie ?

ROZIE: (verstrooid): Wat zeg je ?

FRANS: (luider): Ik vraag wat je aan het lezen bent.

ROZIE: Oh, euh, een heel spannend boek over een vrouw die zich verdrukt voelt door haar man. Ik ben juist de ontknoping aan het lezen waar de vrouw ten einde raad haar man vermoordt.

FRANS: Zeg Rozie, dat is toch geen lektuur voor jou !

ROZIE: Oh, ik vind het heel spannend.

FRANS: (neemt weer zijn krant en leest verder)

ROZIE: (laat haar boek zakken): Alhoewel ik me niet al te lekker voel.

FRANS: Zie je wel, dat is geen boek voor jou !

ROZIE: Ik heb ineens een beetje last van hoofdpijn.

FRANS: Hoofdpijn, heb je last van hoofdpijn ? (springt uit de zetel)

ROZIE: Daar hoef je toch niet zo voor op te winden ?

FRANS: Ik, opwinden ? (lacht even schaapachtig) Ik wind me helemaal niet op.

ROZIE: Zeg ventje, heb je dat artikel gelezen in de krant over die vrouw die haar man vermoordde, gruwelijk hé ?

FRANS: Vluchtig, Rozie....heel vluchtig.

ROZIE: Het is daarom dat ik dit boek zo mooi vind. Het is iets dat dagelijks gebeurt, uit het leven gegrepen.

FRANS: Uit het leven gegrepen ? Tja die zin is heel toepasselijk !

(spottend)

ROZIE: Maar die vrouw heeft haar man wel op een heel ongelooflijke manier vermoordt, met frietvet, stel je voor ! Zeg Frans, dat brengt me plots op een idee, willen we vanavond eens lekkere frietjes bakken, het zou me smaken.

FRANS: Wat, frieten ?

ROZIE: Hoe wat....niet goed misschien ? Ik dacht dat je zo graag frieten at ?

FRANS: Wie ? Ik ? Helemaal niet !

ROZIE: Nou, als dat zo zit dan kook ik wel iets anders.

FRANS: Koken ? Nee, een gewone boterham vanavond is al meer dan genoeg !

ROZIE: Met koffie ?

FRANS: Koffie ?

ROZIE: Ja, lekkere koffie !

FRANS: Ook niet, gewoon een boterham met koude, zeer koude melk. Rozie, niets kokends of warms.

ROZIE: Wat doe jij raar zeg !

MARIAN & ERIK: (komen op met boodschappentas): Dag ma, dag pa.

ROZIE: Dag kinderen.

FRANS: (staat vooraan wat te mommelen)

ERIK: Ik zei dat pa. (kijkt naar Marian)

MARIAN: Wat doet pa raar, is er iets gebeurd misschien ?

ROZIE: Och let er maar niet op, hij heeft weer kuren.

MARIAN: (haalt de schouders op) Kom Erik, we gaan in de keuken uitpakken.

(Marian en Erik verdwijnen in de keuken)

ROZIE: Wat bezielt jou opeens ? Was dat nu nodig om zo nukkig te doen tegen je kinderen ? Een beetje vriendelijker gaat toch wel ook zeker.

FRANS: Sorry, het zal weer mijn maag wezen denk ik, ik voel me echt niet al te lekker.

ROZIE: Oh, het zit zo ? (stelt zich recht) Dan haal ik even een pilletje met wat water. (af)

FRANS: (roept nog maar Rozie is al weg) Nee, geen pilletje. Tja, je moet wel rap zijn om hier je gedacht te zeggen....Frans jongen, het ligt er vingerdik op. Ze wilt je van kant maken. Eerts is er dat frietvet. Dan moest er persé gekooksel komen en als dat niet lukt een pilletje. Nog een geluk dat alles gelijkvloers is of ze

duwde me de trap af. De meeste ter dood veroordeelden hebben nog zoveel keus niet als ik. Dat voordeel heb ik wel, ik mag nog kiezen. (mijmert, plots) Maar het zal niet waar zijn, ik trek naar het café (trekt zijn jas aan) om een pintje te drinken.

Het is ook wel niet natuurlijk meer maar liever nog een pintje met chemische produkten erin dan een glas water met vergif.(af)

ROZIE: (komt op): Hier Frans, neem dit pilletje. Frans ! Frans, waar ben je ? (kijkt in de slaapkamer) Frans !

MARIAN: (komt op vanuit de keuken) Wat is er, ma ? (Erik volgt haar)

ROZIE: Vader is weg zonder iets te zeggen.

MARIAN: Tja, hij deed al zo raar van toen we thuiskwamen.

ROZIE: Ik maak me ongerust, ik ga hem zoeken.

ERIK: Wacht ma, ik ga met je mee. Misschien is hij in zijn stam-café ?

ROZIE: We zullen zien. (neemt vlug het glas en het pilletje en volgt Erik met spoed, af)

MARIAN: (begint af te stoffen, zet de radio aan en werkt op het ritme van de muziek. Na een tijdje gaat de bel.) Wie kan dat nu zijn ? (gaat naar de deur) Goeie dag, meneer, kan ik U van dienst zijn ?

FONS: Jazeker, juffrouw. Is het mij toegestaan om binnen te komen ?

MARIAN: Als U me eerst de reden vertelt van uw bezoek, meneer.

FONS: Het is voor een controle, juffrouw.

MARIAN: Controle ? .....Nou, kom er maar in.

FONS: (deftig gekleed, hoed, aktentas en das) Dank U, juffrouw, dank U.

MARIAN: (wil hem wegwerken): De meter van de waterleiding is hier in de keuken. Als U me wilt volgen.

FONS: Nee....nee, U begrijpt me verkeerd. Een misverstand, nietwaar ? Ik kom niet om de waterleiding op te meten.

MARIAN: Oh zo....euh, de meter van de elektriciteit is hier ook in de keuken.

FONS: Nee, U begrijpt me totaal verkeerd. Ik kom niet om de elektriciteit op te meten.

MARIAN: Maar waarvoor bent U hier dan ?

FONS: Juffrouw, ik stel de vragen, U niet.

MARIAN: Meneer, U heeft wel lef om mij zo te antwoorden !

FONS: Pardon, juffrouw, mijn excuses. Ik wou U alleen maar een

paar vragen stellen. (haalt zijn papieren uit zijn aktentas en legt deze op tafel en zet zich neer) Vooreerst wou ik graag Uw naam weten.

MARIAN: Mijn naam is Marian.

FONS: Voluit a.u.b.

MARIAN: Marian.....(= familienaam van de eerste Minister)

FONS: Hm.....een ministeriele naam, bent U soms toevallig familie van de Eerste Minister ?

MARIAN: (spottend) Ja, het is mijn nonkel.

FONS: Zo, dat is erg interessant. Nogmaals mijn excuses voor wat ik daarnet zei. Als het zo is is het U natuurlijk toegestaan om mij een paar vragen te stellen.

MARIAN: (verwonderlijk): Zo ! Wel, dan zou ik even willen vragen welke uw naam is.

FONS: Mijn naam is Van Stempelen.

MARIAN: Van Stempelen ? Wat een rare naam !

FONS: Een heel toepasselijke naam voor mijn werk, juffrouw.

MARIAN: Ik weet het niet, ik ken uw beroep niet eens.

FONS: (doet alsof hij dit laatste niet gehoord heeft): Zo om dus verder te gaan met mijn vragen. Welke is uw leeftijd, juffrouw ?

MARIAN: 21 jaar, mijnheer Van Stempelen, en hoe oud bent u ?

FONS: (lichtjes gevleid): 30 jaar maar zou ik a.u.b. mogen verzoeken mij te laten mijn werk af te maken.

MARIAN: Tuurlijk.

FONS: Wat is uw beroep ? (de antwoorden worden niet opgeschreven, doch wriemelt een beetje met zijn balpen)

MARIAN: Sekretaresse op een boekhoudingskantoor.

FONS: Zo....zo.

MARIAN: Maar waarom schrijft U mijn antwoorden niet op ?

FONS: Waarom ? Maar dat is toch heel eenvoudig. Het is niet voorU dat ik kom. Dit waren een paar vragen om het ijs te breken.

MARIAN: Om het ijs te breken, voor wie komt U dan wel ?

FONS: (ontwijkt de vraag): Is uw vader thuis ?

MARIAN: Euh, nee.

FONS: Niet thuis (schrijft dit op) dan zal er wel niets anders op zitten dan nog eens weer te komen.

MARIAN: T'ja, dat zal misschien wel het beste zijn.

FONS: (denkt even na) Nee, ik zal het anders aan boord leggen. Misschien kunt U me helpen om mijn lijst zoveel mogelijk in te

vullen, als U zo vriendelijk zoudt willen zijn.

MARIAN: (zucht): Ik zal proberen. (zet zich neer)

FONS: Hoe oud is uw vader ?

MARIAN: 50 jaar.

FONS: Wanneer verjaart hij ?

MARIAN: De 29 ste van de 8ste maand.

FONS: (schrijft): Gehuwd ?

MARIAN: Bedoelt u mij of mijn vader ?

FONS: Uw vader, juffrouw.

MARIAN: Natuurlijk is hij getrouwd, wat een vraag !

FONS: Juffrouw, indien U wist welke gekke situaties ik al meege-
maakt heb, dan zoudt U die vraag heel normaal vinden.

MARIAN: Mogelijk.

FONS: Naam echtgenote a.u.b. ?

MARIAN: Rozie....voluit Rozie Spruit.

FONS: Rozei S p r u i t. Genoteerd, eventjes zien, ik weet nu de
leeftijd, de naam, geboortedatum; burgerlijke stand. Dit zal dan
het dossier wezen van Frans (+ achternaam). Terloops juffrouw,
blijft uw vader nog lang weg ?

MARIAN: Dat kan ik echt niet zeggen.

(Tijdje stilte)

FONS: Uw vader is al een geruime tijd werkloos, nietwaar ?

MARIAN: Inderdaad, al een drietal jaar.

FONS: (gelijktijdig) Al drie jaar.

MARIAN: Hoe weet U dat ?

FONS: Ik weet nog meer dan dat.

(Marian wordt wantrouwig)

FONS: Is uw vader misschien gaan werken ? Het is nogal een mooi
weertje om te gaan werken bedoel ik.

MARIAN: Nee, vandaag niet.

FONS: Hoe bedoelt U ? Vandaag niet, anders wel misschien ?

MARIAN: Soms wel, U moet verstaan, als je al drie jaar stempelt dan
heb je niet veel inkomen meer. Een kleine bijverdienste is daarom
altijd welkom.

FONS: In het zwart....(zit ijverig te schrijven)

MARIAN: Ja, in het zwart....Zeg, maar zeg me nu eens, waarom ben je
zo geïnteresseerd in het doen en laten van mijn vader ?

FONS: Ik ben controleur bij de R.V.A., juffrouw.

MARIAN: Werklozencontrole ! (heftig) Wat een onbeschaamdheid !
Hoe durf je een weerloos meisje zo uit te horen ! Ik die onwetend

was.

FONS: Het is onze taak om weerloze en onwetende mensen uit te horen, juffrouw.

MARIAN: U heeft misbruik gemaakt van mijn vertrouwen en gastvrijheid.

FONS: Kom, kom, U hoeft zich dat zo niet aan te trekken.

MARIAN: U hebt gemakkelijk praten (sarcastisch). U hoeft zich het zo niet aan te trekken, ik heb reden genoeg om mij zorgen te maken. (weent) Ik heb mijn vader verraden.

FONS: Kom, kom, ik kan geen traantjes zien.

MARIAN: (staat met haar rug naar Fons en zegt tot zichzelf): Dit is mijn kans, ik moet hem trachten te verleiden. (weent verder ietwat onnatuurlijk)

FONS: Kom juffrouw. (gaat naar haar toe en legt zijn hand op haar schouder en houdt haar een zakdoek voor) hier neem een zakdoek en snuit maar eens goed, het zal je opluchten. (leidt haar naar een stoel en beiden zetten zich neer) Tja, ziet U, mijn job is vaak een droevige job met menig traan.

MARIAN: (legt haar hand op Fons zijn arm en kijkt hem verleidelijk aan): Mijnheer Van Stempelen, mag ik uw voornaam weten. Mijnheer Van Stempelen is zo officieus, nietwaar ?

FONS: (zenuwachtig): Euh Alfonsius, kortweg euh Fons.

MARIAN: Heb je soms zin in een borreltje ?

FONS: Nee, dank U, juffrouw.

MARIAN: Zeg maar gerust Marian.

FONS: Pardon....Marian. Het is ons verboden tijdens de dienst te drinken. Art.54 van het strafwetboek bepaalt dat.....

MARIAN: Ja, ja, bespaar me die uitleg..., misschien heb je liever een kusje van me ? (aandringerig)

FONS: Nee, juffrouw....euh, ik bedoel Marian. Nee absoluut nee. Het is ons verboden om tijdens de dienst te rotzooien of te flikflooien....Ik bedoel volgens artikel 87 van het strafwetboek is het ons verboden om tijdens de dienst.....

MARIAN: Ja, ja, tijdens de dienst. Wanneer is uw dienst eigenlijk ten einde ?

FONS: Vijf uur, juffrouw.

MARIAN: (kijkt naar de klok die achter hun beiden hangt, deze duidt 4 uur aan) Vijf uur zegt U ? (staat recht) Fonske, zou je mij even willen excuseren, ik ga gauw de oven op een lager pitje zetten. Ik ben bang dat mijn cake zal aanbranden. Maak het U ondertussen maar gemakkelijk. (af rechts)

FONS: Ja, ja, doet U maar. (pakt ondertussen zijn koffer in)

MARIAN: (komt weerop van rechts met een keukenstoel in hand die ze voorzichtig voor de klok plaatst, plaatst de horloge een uur verder en sluit daarna voorzichtig weer rechts af en komt dan haastig weer het toneel op)

Ziezo, nu hoef ik niet bang meer te zijn.

FONS: Maar eerlijk gezegd, die cake ruik ik helemaal niet. Ik denk dat het een heel lichte moet zijn.

MARIAN: Ja, inderdaad, een nieuw recept, hé Fonske ?

Zeg, maar Fonske, wat zei je daarnet ? Je zei dat je dienst erop zat om vijf uur maar kijk eens naar die klok. Het is al vijf over vijf. Dat betekent dus dat je dienst erop zit.

FONS: (schrikt): Is het al vijf uur ? Dan....dan staat mijn horloge een uur achter. Ik zal me een ander moeten aanschaffen, de laatste tijd sukkel ik er toch veel mee. Nou, dan zit mijn dienst erop. (staat op)

MARIAN: Waarom plots zo een haast ?

FONS: Ik moet gaan, mijn moeder wacht op mij voor het eten.

MARIAN: (kijkt hem verleidelijk aan) Nu je dienst erop zit mag je toch wel een borreltje drinken, hé ?

FONS: (besluiteloos) Wel, een kleintje dan.

MARIAN: Wordt voor gezorgd. (haalt een fles en twee glaasjes uit de kast) Ik zal je eventjes verwennen, Fonske.

FONS: Niet te veel hé ! (lacht eventjes, kijkt naar zijn glas) Maar die is vol !

MARIAN: Oh, sorry. (lacht liefjes naar hem)

FONS: (lacht terug) Och, het is niks, ik zal hem wel uitdrinken. (wilt heldhaftig doen en drinkt hem ineens uit)

MARIAN: Wat één stoere bonk ben jij zeg !

FONS: Stoere bink ? Ik ?.....

MARIAN: Na, na, geen foefjes. Ik snap je best hoor. Je opent niet graag als eerste de aanval, h! ? Geeft niet hoor. (schuift wat dicht-ter naar Fons)

FONS: (wat onwennig schuift ook hij zijn stoel wat verder weg): Het is hier wel drukkend warm, hé ? Ben je niet bang dat je cake zal aanbranden ?

MARIAN: (schuift weer wat dicht-ter bij): Onze lichaamswarmte draagt zo ver niet hoor, Fonske. Kom, wees nu maar kalm. (omhelst hem)

FONS: (hees): Oh, ik ben kalm, héééel kalm. (doet echter heel ze-nuwachtig, wil zijn stoel weer verzetten maar valt met stoel en al

omver)

MARIAN: Fonske ! Heb je je pijn gedaan ? (helpt hem recht)

FONS: Euh, nee. Maar ik denk wel dat ik eens zou moeten beginnen... met op te stappen (heel zenuwachtig.)

MARIAN: Onzin, kom nu eindelijk bij me zitten. Ik bijt niet hoor en het was toch mijn fout niet dat je viel ?

FONS: Nee, heel zeker niet. Het was mijn domme fout. Wat stom van mij, hé ? U vindt me zeker niet erg handig ?

MARIAN: Och, iedereen misdoet wel iets in het leven, schatje.

FONS: (hees): schatje ?

MARIAN: Hmmm.....Vind je dat een leuke bijnaam ?

FONS: Euh, ja, inderdaad.

MARIAN: Kom gerust nog wat dichterbij me zitten.

FONS: Maar....je cake (zenuwachtig) Ik bedoel, het is de eerste maal dat er een meisje aandacht aan mij besteedt. Het is iets dat ik niet gewoon ben, ziet U ? Alhoewel ik dat nooit goed begrepen heb, zoals U ziet heb ik een heel verleidelijk charme, nietwaar ?

MARIAN: Fonske, ik vind dat je een leuke vrijer bent.

FONS: Ik ben helemaal geen vrijer.

MARIAN: Dat denk je maar. Kom, ik zal je overtuigen dat je wel een vrijer bent. (kust hem innig) Overtuigd ?

FONS: Begint te komen, begint te komen.

MARIAN: (kust hem weer): Fonske, hou je van me ?

FONS: Wel....nou euh, het is een verrassende vraag. (lacht even) Maar ik denk dat ik wel bevestigend kan antwoorden.

MARIAN: Dus, je houdt van me ?

FONS: Ik denk het wel.

MARIAN: Zeg het me, Fons.

FONS: Ik....(resoluut) Ik hou van je, Marian.

MARIAN: (kust hem): Nu je gezegd hebt dat je van me houdt, betekent dat ook dat je alles zou doen voor mij ?

FONS: (theaterachtig): Tuurlijk, ik zou voor je door het vuur gaan. Onze liefde is als de liefde van Romea en Julia.

MARIAN: Als je voor mij door het vuur zou gaan, zou je dan ook iets willen doen dat zoveel pijn niet doet ?

FONS: Natuurlijk, vanzelfsprekend.

MARIAN: Zou je dan niet....willen schrappen wat je daarnet opgeschreven hebt over dat werken van mijn pa ? (kijkt heel verleidelijk)

FONS: (kijkt naar Marian): Hoe kan ik zoeiets weigeren, nietwaar ?

Als ik thuis ben beloof ik je dat ik hier en daar iets zal schrappen.

(stelt zich recht en neemt hoed en aktentas in de hand)

MARIAN: (stelt zich ook recht): Kom hier schattebout, dat ik je een kusje geef. (kust hem innig)

FONS: (laat alles uit zijn handen vallen en kust haar)

FRANS: (komt niets vermoedend op en blijft perplex staan met zijn handen in de zij)

FONS: Ik begin er wel smaak in te krijgen (lacht). Kom hier engeltje, dat ik je kussen kan. (kust haar)

FRANS: Nonde....nonde.....node. Wat is dat hier ?

(Marian en Fons schrikken hevig)

(Marian loopt naar de andere kant van het toneel)

FRANS: Wel, wat heeft dit te betekenen ?

MARIAN: Pa, ik euh....ik kan....ik....

FRANS: Ja, gij kunt....Wel, ik wacht.

FONS: Juffrouw, U hoeft mij niet te verdedigen. (gaat gewichtig verder) Mijnheer, ik ben verliefd op uw dochter en ik heb uw dochter gekust.

FRANS: Ik ben niet blind hoor en doof ben ik evenmin. (op dezelfde toon) Ik begin er smaak in te krijgen. Kom hier engeltje dat ik je kussen kan. Nonde....nonde....nonde. Aangeklede straatveger, parvenue, landloper. Nee, wat zeg ik ? Een profiteur, dat ben je !

FONS: (hevig verontwaardigd): Meneer, ik ben een controleur en geen profiteur.

FRANS: Profiteur, goed gehoord, een profiteur dat zij ge en niets anders. Ik ben maar pas weg en meneer komt mijn dochter verleiden. Ben je niet beschaamd ?

MARIAN: Pa, die heer is contro....

FRANS: ....profiteur zoals ik al zei.

MARIAN: Maar.....

FRANS: Maar....Niets te maren, U spreek ik later wel.

FONS: Meneer ! (resoluut)

FRANS: Ja manneke, zeg het eens.

FONS: (verontwaardigd): Meneer, in feite kwam ik niet voor uw dochter, het was helemaal mijn bedoeling niet.

FRANS: Maak het kort, wil je ?

FONS: In feite kom ik voor U.

FRANS: Ja, die smoesjes ken ik, weet je wat ik met U ga doen ? Ik ga U buitenzetten.

FONS: U bedoelt ?

FRANS: Ja, dat bedoel ik, U buitensmijten.

MARIAN: Pa, doe dat niet, die heer is een control.....

FRANS: Profiteur, juist !

FONS: Meneer, ik zal niet toelaten dat U me de deur uitzet. (doet alsof hij een bokser is) Ik zal me verdedigen tot het bitter einde.

FRANS: Doe maar geen moeite (neemt Fons bij de kraag.)

FONS: (stribbelt hevig tegen maar duidelijk niet opgewassen tegen Frans) Dit zal U berouwen, meneer, U moet weten dat ik een contro...

FRANS: Profiteur ben. Juist ! En maak nu dat je weg bent.

BEIDEN: (verdwijnen, Fons hevig tegenstribbelend)

FRANS: (komt terug, neemt aktentas en hoed en werpt deze Fons achterna): Voilà, dat stukje paljas....(ziet Marian) Hah, Marian met uw engelengezicht, nu moet ik U eens spreken.

MARIAN: Pa, als je wist wat je nu gedaan hebt.

FRANS: Jij bent goed zeg. Als er iemand met mijn dochter vrijt in mijn huis, dan is het mijn recht om hem aan de deur te zetten.

MARIAN: Maar, pa....

FRANS: Tut, tut, ik wil van die paljas niets meer horen.

MARIAN: (lloopt het toneel af, richting kamer)

DORUS: (die onopgemerkt binnengekomen is, tot Frans): Ben je weer al aan het brullen, brulaap ?

FRANS: Hoe kom jij hier zo binnengevallen ?

DORUS: (rustig): Ik val niet binnen, ik kom binnen zoals een beschaafd mens en dat kan van iedereen niet gezegd worden.

FRANS: Kom je weer schooien ja ?

DORUS: (rustig): Dat gaat U niet aan. Is Rozie thuis ?

FRANS: Nee, dus dat is grote pech, hé ? Nu kan je met lege handen teruggaan, net zoals je gekomen bent. Van mij krijg je niets !

DORUS: Een groter gierigaard dan U loopt er op de gehele wereld niet rond. Deel uw evennaaste, dat is mijn spreuk, verdoeme.

FRANS: Jij bent mijn evennaaste niet, Dorus.

DORUS: Ik heb liever dat ik aangesproken wordt met Door. Ik ben gene Rus !

FRANS: En waar was je nu op uit, Dorus ?

DORUS: Vlees....mijn vlees is op en ik heb geen geld om er vlees te kopen.

FRANS: Héwel, je bent gekomen zonder en zonder vlees zul je weer kunnen vertrekken.

DORUS: Gierigaard, gij pillekensteller. Rozie, mijn petekind, die wil ik spreken, U niet.

FRANS: Dorus, laat één ding duidelijk zijn. Rozie is uw petekind niet. Je bent enkel een ver familielid waar ik geen enkele verant-